

Ordu Gençliği: Sınıfsal Çelişkilerin Ortasında İlerici Bir Güç

Ordu Gençliği, Osmanlı İmparatorluğu'ndan bu yana Türkiye'nin devrimci hareketlerinin öncüsü olmuş ve bu geleneği günümüze kadar taşıyan bir güç olmuştur. Genç Subaylar tarafından başlatılan her ilerici hareket, Ordu Gençliği'nin cesareti ve kararlılığıyla şekillenmiştir. Bununla birlikte, bu devrimci hareketler toplumsal değişim için her zaman en tutarlı sınıfsal çözümleri sunmamıştır. Oysa Kuvâ-yi Milliye Hareketi gibi önemli devrimler genç ve dinamik subayların öncülüğünde gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda, Türkiye'nin devrimler tarihine bakıldığında Ordu Gençliği'nin rolü göz ardı edilemez. Osmanlı İmparatorluğu'ndan bu yana süregelen bu miras, toplumsal değişim ve dönüşüm arayışının bir yansıması olarak karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla Ordu Gençliği denince akla gelen sadece askerî bir gücün parçası olmak değil, aynı zamanda sosyal adalet arayışdır.

Gerek Tanzimat Dönemi, gerek Meşrutiyet, gerekse Birinci Ulusal Kurtuluş Savaşı, Ordu Gençliği'nin halktan yana ve ilerici bir tutum sergileyerek toplumsal değişimin öncüsü olduğunu gösteren önemli dönemlerdir. Ordu Gençliği her zaman devrimci hareketlerin ön saflarında yer almış ve toplumun ilerlemesine katkıda bulunmuştur. Bu durum, gençlerin politik bilincinin ve sosyal sorumluluk duygusunun gelişmesiyle yakından ilgilidir. Ayrıca **Mustafa Kemal Paşa** önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi sadece ulusal bağımsızlık açısından değil, sosyal adaletin sağlanması açısından da büyük önem taşımıştır. Bu bağlamda Türk halkının bağımsızlık mücadelesinin simgesi hâline gelen Ordu Gençliği,

sadece emperyalizme karşı çıkmakla kalmamış, aynı zamanda sosyalist ideallerle bütünleşmek için de çaba göstermiştir. Dolayısıyla bu dönemler, Ordu Gençliği'nin tarihsel rolünü pekiştiren devrimci bir mirasın da taşıyıcısıdır. Usta'mız **Hikmet Kıvılcımlı**'nın “Ordu Devrime de gider, Faşizme de gider. Biz onun devrime

giden yanını değerlendirmek, tutmak ve elimizden gelirse kazanmak zorundayız.” [1] sözü, bu

mirasın korunması ve geleceğe taşınması gerekliliğini vurgulamaktadır. Ayrıca Lenin'in “Biz

kararsız askerî birlikler için hükûmetin giriştiği ve kazandığı böyle saldırgan, verimli, cesur ve

aktif bir çarpışmada emrimize amade güçlerden faydalanmayı başaramadık. Ordu içinde çalışmalar yaptık ve gelecekte bu çalışmalarını, askerî birlikleri ideolojik olarak ‘tarafımıza kazanmak’ için iki misline çıkartacağız. Fakat ayaklanma sırasında, askerî birlikler için maddî

bir mücadelenin zorunluluğunu unutacak olursak, sefil bilgiçler durumuna düşeriz.” [2] sözü, Ordu

Gençliği'nin hem ideolojik hem de pratik mücadelede sahip olduğu sorumluluğu ve tarihsel görevini yerine getirme kararlılığını ortaya koymaktadır.

27 Mayıs Devrimi, hem Ordu Gençliği'nin hem de sivil gençliğin ortaklaşa yürüttüğü bir süreç

olarak Türkiye’de sınırlı da olsa bir demokrasi ve hürriyet ortamı yaratmıştır. Toplumun sosyal

yapısını dönüştürme potansiyeli taşıyan bu devrim, aynı zamanda işçi sınıfına sendikalaşma ve

toplu sözleşme hakkı tanımış, insan haklarına saygıyı gündeme getirmiştir. Hikmet

Kıvılcımlı'nın “politik bir devrim” olarak nitelendirdiği bu hareket, sosyalist fikirlerin halk arasında hızla yayılmasını da sağlamıştır. Ne var ki, sosyalist hareketin yetersiz örgütlenmesi ve

örgütsüzlüğü bu potansiyelin hayata geçirilmesinin önündeki en büyük engeldi. Oysa sosyalist

bir hareket sağlıklı bir şekilde yönlendirildiği takdirde iktidarı ele geçirme şansına bile sahipti.

Dolayısıyla 27 Mayıs Devrimi'nin getirdiği kazanımlar, ilerici bir toplumun inşası için önemli bir

fırsattı.

Osmanlı'dan günümüze ulaşan devrimci gelenek, Ordu ile Sivil Gençlik arasında güçlü bir bağ

oluşturmuştur. Osmanlı İmparatorluğu'nu kuran Oğuzların **Kayı Boyu**'nun emektar

savaşçıları,
kişisel çıkarların ötesinde toplumun refahını düşünen bir anlayışla hareket etmiştir. Bu geleneğin devamı olan Ordu Gençliği, ülkede herhangi bir tehlike hissedildiğinde öne çıkarak toplumun çıkarlarını savunma görevini üstlenmiştir. Dolayısıyla bu tarihsel miras, Ordu Gençliği'nin ve sivil gençliğin devrimci ruhunu besleyen önemli bir kaynak olmuştur. Bugün bu gelenek, devrimci mücadelelerde bir alt yapı oluşturmakta, ilerici ve toplumsal hedeflere yönelik bir aidiyet duygusu aşlamaktadır. Ordu Gençliği ve Sivil Gençlik arasındaki bu dayanışma, gelecekteki toplumsal ve siyasal hareketlerin oluşumunda hayati bir rol oynamaya devam edecektir.

Mustafa Kemal önderliğindeki hareket bir burjuva devrimi olarak tanımlanabilir. Ordu Gençliği, o anki mücadeleyi yürüten sınıf yönünde eğilim gösterir. Bugün karşı karşıya olduğumuz durum, toplumsal mücadelenin hangi tarafta yer alacağı konusunda net bir çizgi çizmemizi zorunlu kılmaktadır. **Finans-Kapital** güdümlü sermayedarların yanında durmak toplumun en dezavantajlı kesimlerini görmezden gelmek anlamına gelirken, işçi sınıfının yanında durmak halkın gerçek çıkarlarını savunmak anlamına gelmektedir. İşçi sınıfı, bilimsel anlamıyla "proletarya" olarak tanımlandığında, toplumu özgürleştirecek tek güç olarak öne çıkmaktadır. Bu noktada Ordu Gençliği'nin tarihi sadece askerî başarılarla değil, toplumsal değişim mücadelesinin dinamikleriyle de şekillenmiştir. Sonuç olarak, işçi sınıfının yanında olmak sadece duygusal bir desteği değil, somut bir mücadelenin örgütlenmesini de gerektirmektedir.

Ordu, askerî bir güç olmanın ötesinde, işçi sınıfının yedek gücü olarak devrimlerin ilerici kanadında yerini alma potansiyeline sahiptir. Ordu Gençliği, tarihsel olarak birçok kez toplumsal hareketlerin öncüsü olmuştur. İşçi sınıfı ile kurulan bu dayanışma, devrimci potansiyelin artmasında kritik bir rol oynamaktadır. Bu noktada Ordu'yu sadece askerî bir güç olarak değil, aynı zamanda toplumsal değişim talep eden bir unsur olarak değerlendirmek önemlidir. Ordu Gençliği'nin devrimci kimliği, toplumsal mücadelenin çeşitli yönleriyle birleşerek halkın

yanında yer almasını mümkün kılmaktadır. Böylece Ordu'nun yedek güç işlevi, devrimci mücadelenin dinamiklerini zenginleştirmekte ve ilerlemesine katkı sağlamaktadır.

Sonuç olarak, Ordu Gençliği devrimci bir kimlikle donanmış ve toplumun ilerlemesi için büyük çabalar sarf etmiştir. Geçmişten gelen bu geleneği sürdürmek ve bugüne taşımak ilerici bir toplum için elzemdir. Bugün de Ordu Gençliği'nin tarihsel mirasını yaşatmak ve işçi sınıfı ile birleşerek sosyal adaleti sağlamak için mücadele etmek gerekmektedir. Devrimci ruhun sürekliliği, ilerici hareketlerin güçlenmesi için önemli bir koşuldur. Dolayısıyla Ordu Gençliği'nin tarih boyunca sergilediği duruş, gelecekte de toplumsal değişimin en önemli itici güçlerinden biri olmaya devam edecektir.

Bursa'dan Hilal

[1] Devrimci Derleniş, 24 Mart 1978, sayı: 9, s. 15.

[2] Lenin, Kitle İçinde Parti Çalışması, Bölüm: V - Moskova Ayaklanmasının Dersleri, Ekim Yayınları, s. 43.